

Тиждень української писемності та мови

Найсакральніша річ – це мова твоєї землі,

мова твоїх батьків.

Учіть хоч усі мови світу,

але навчіться свою мати за найвищу цінність

Ірина Фаріон

«Говорити українською – це значить панувати», -казала Ірина Фаріон.

Ось уже третій рік поспіль ми проводимо Тиждень рідної мови в умовах війни. Дуже важко спостерігати за тим,що і досі в певних містах України (а їх немало!) люди послуговуються у різних сферах життя не рідною мовою, а мовою ворога. Вважаємо це неприпустимим фактом .Недарма Ліна Костенко ще 12 років тому сказала:»У всіх народів світу мова – це засіб для комунікації, у нас же – це засіб відчуження».Прикро,що так і досі громадяни нашої європейської держави нічого не усвідомили і не зробили висновків.

Тому,в першу чергу, учителі нашої кафедри торкалися на своїх уроках проблем державності, актуальності,значущості та сучасності рідної мови нині, як ніколи.

25 жовтня учні 10-11-х класів долучилися до Радіодиктанту національної єдності,який диктував Павло Вишебаба (авторка-Оксана Забужко),який,щоправда,перерваний був через тривогу.Тому дописували здобувачі освіти вже самостійно вдома.А перевіряли диктант та коментували його на уроках після канікул.

25 жовтня провела захід Тузова А.О. на тему «Я люблю українську мову» .На святі звучали вірші, пісні, гуморески рідною мовою, поетичні перлини про мову від учнів 9-А класу.Діти розповідали частівки,вели дискусію про важливість української мови в нашому житті,розігрували сценки,тим самим доводячи ,що наша мова-найкраща.Вкотре всі переконались, що наша мова – найпрекрасніша й наймилозвучніша в світі, говорити українською – це престижно і модно!

4 листопада учителькою Гайбонюк Н.Б. була проведена інтелектуальна гра „Чистота мовлення — запорука успішної особистості“ в 5-Б класі.

Учі відгадували мовні кросворди, шаради та навіть математичні приклади, демонстрували пантоміми за вивченими фразеологізмами, розгадували їх за картинками та на швидкість відгадували загадки. Дітям сподобалося бути в команді, відчути той дух суперництва та продемонструвати свої пізнання у великому розділі «Лексикологія.Фразеологія».

5 листопада був проведений урок рідної мови "Щоб мову вчити було цікаво" в 6-А класі учителькою Вишневською Р.С..Шестикласники провели цікаву гру за поданими зразками слів, за допомогою яких склали цілі вислови видатних українців про мову. А також розігрували сценки та читали гуморески, в яких іронічно викривалися вади громадян, що не хочуть знати рідної мови. Тому пізнавальний такий урок допоміг учням виробити стійку позицію щодо доцільності досконалого вивчення рідного слова.

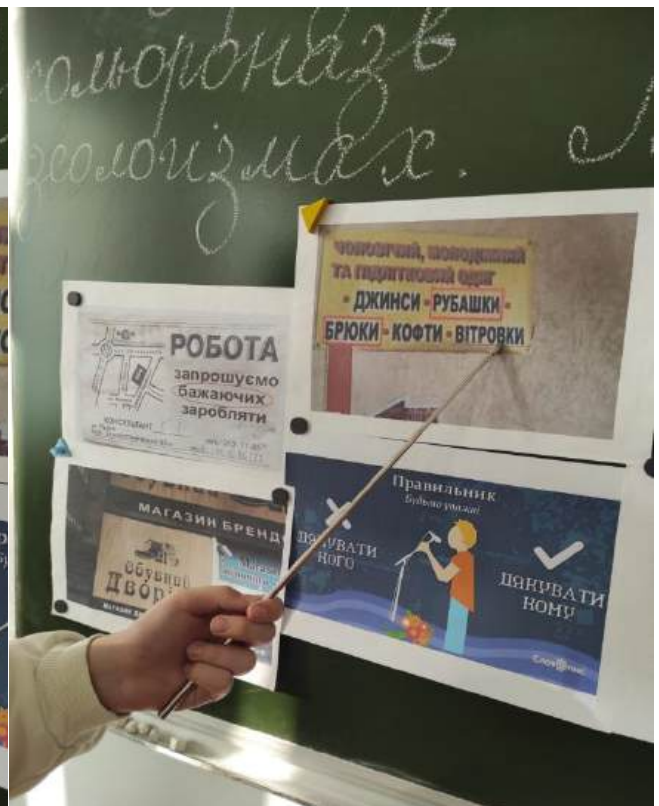

"Символіка числа та семантика кольороназв у фразеологізмах"- такий урок у вигляді творчого дослідження провела Гайбонюк Н.Б. у 8-Б класі. Учні шукали в тексті фразеологізми з назвами кольорів і досліджували за допомогою словника походження та значення. А також звертали увагу на правильне та доцільне використання сполук у сучасному мовленні. виправляли допущені помилки у текстах рекламного характеру. За допомогою коротких відеороликів слухали інформацію та на швидкість виправляли допущені помилки. Учні теж відгадували за кодовані на картинках фразеологізми та за допомогою QR-кодів розв'язували для закріплення невеликий тест, що показував їхній рівень знань з української мови.

7 листопада були проведені цікаві уроки рідної мови в 10-их класах «Тіло як шпаргалка: корисні підказки до НМТ: фразеологія». Діти заздалегідь мали

домашнє завдання, яке полягало у пошуку фразеологічних одиниць з числівниками, з назвами типових кольорів, а також зі словами «язик, голова, вухо, очі, руки, ноги» тощо. Кожен з учнів мав роздрукований аркуш із зображенням такого собі Зиновія Освітяного, який сушить голову, бо має скласти цього року 4 іспити. На кожную частину його тіла діти знаходили фразеологічні одиниці та вписували в аркуш, робили відповідні висновки. А також ще й добирали синонімічні та антонімічні пари. Адже на НМТ питання лексики та фразеології неминучі.

Понурко Н.І. провела конкурс декламаторів до Дня української писемності та мови серед дев'ятикласників. Учні продемонстрували свої уміння у виразності та емоційності сприйняття віршів про рідну мову.

В останній день Тижня був проведений загальношкільний захід "Треба доглядати наш сад.." за участі учнів 8-10 та 11-х класів серед здобувачів освіти 5-6-их класів учителями Вишневською Р.С., Гайбонюк Н.Б. та Понурко Н.І.

Учні поринули в глибокі витoki історії мови та історії України, переглянули відеопрезентацію про преподобного Нестора Літописця. Адже багато завдячуємо саме йому. Видатна пам'ятка «Повість минулих літ» 12 століття мовить про те, що вже тоді мова була сформованою і називалася старокиївською або староукраїнською. Дослідники вважають, що саме з його праці починається писемна українська мова. Колись навіть дітей віддавали до школи саме у день 27 жовтня, після служби у церкві, де молились та просили у Нестора Літописця, аби благословив майбутніх учнів. Діти змогли почути такі слова, як «мир», «Володимир» тощо. Відомо усім, що такі слова фонетично звучать і досі. Це ще раз доводить той факт, що мова нашого народу - самобутній, а не запозичений процес (як закидає багато українських

ненависників-шовіністів ,так і прихильників «мира») . Бібліотекар нашого ліцею Чижук Л.Г. допомогла нам усім з виставкою в холі,яку оформили учні з висловами видатних людей про рідну мову.

Таким чином, із покоління в покоління, в часи розладу та піднесення наші предки передавали нам скарб – рідну мову. Народ плекав її у піснях, легендах, переказах і передавав від роду до роду, щоб не загинула. Для нас рідна мова – це не тільки дорога спадщина, яка об'єднує в собі народну мудрість. Це наша гордість, бо все, що створено нею, увійшло в скарбницю загальнолюдської культури. Учні ліцею мали можливість поринути у світ краси українського слова, відчувати звитяжний дух народу, насолодитися нетлінними творами, які дійшли до нас крізь віки.

Завершився предметний тиждень, а любов до рідної мови залишається на все життя. Уся шкільна родина ліцею переконана, що відзначення Дня української писемності та мови гуртує всіх українців на шляху відродження духовності, зміцнення державності, формування громадянського світогляду, адже кожен народ відбудеться лише тоді, коли усвідомить себе у рідному слові. Тому треба любити рідну мову, берегти й захищати, як найкоштовніший скарб. Такі свята гартують усіх нас на шляху зміцнення державності. Адже кожен народ відбувається лише тоді, коли усвідомлює себе у рідному слові. Чудовий настрій, любов до рідного краю, гордість за свою мову і народ відчували учні в цей день і понесли це в свої сім'ї та домівки. Адже й дійсно:»Говорити українською – це значить панувати». А панувати саме нам. Коли ж іще, якщо не нині!!!